

EDITORIAL BOARD

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് എഡിറ്റർ :

യമുനാദേവിഎം.എസ് ഹെഡ്മിസ്മെസ്സ്

ചീഫ് എഡിറ്റർ :

പ്രമോദ് കമാർ .കെ

SITC & KITE MASTER

അംഗങ്ങൾ : 1. SHEEBA B S

2. SREEROOP

3. ARDRA A NAIR

4. SOOKTHA SOORAJ

5. SHAFREEN RAHMATH

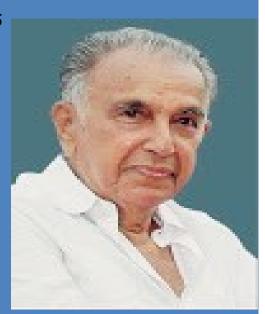
6. MOHITH KRISHNAN

7. ABHIJAY P

കവർ ഡിസൈൻ :

MOHITH KRISHAN

വിവര വിനിമയം ടെക്ക്നോളജിയുടെ കതിഷിൽ മുന്നേറുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ലോകത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കൊഷം നമ്മുടെ കുട്ടികളും വളരുന്നു എന്നതിന്റെ ഒരു തെളിവാണ് ധ്വനി എന്ന ഈ ഡിജിറ്റൽ മാഗസീനിന്റെ ഉദയം. എല്ലാ ഭാവുകങ്ങളും നേരുന്നു .

കെ . മൊയ്തീൻ കുട്ടി ഹാജി മാനേജർ ചട്ടഞ്ചാൽ HSS

ഡിജിറ്റൽ ലോകത്തേക്ക് കുട്ടികളുടെ സർഗാത്മകതയെ ഉയർത്താനും അത് വഴി അന്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വായന ശീലത്തെ വളർത്തിയെടുക്കുവാനും ധ്വനി എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ ഡിജിറ്റൽ മാഗസിന് സാധിക്കട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു

ശ്രീ . മുഹമ്മദ് ഇക്ബാൽ പി.ടി.എ പ്രസിഡണ്ട്

പാഠ പുസ്തകത്തിനപ്പുറത്തേക്കുള്ള വിശാലമായ ലോകത്തേക്കു് കുട്ടികളെ പ്രാപ്തരാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തിൽ സ്കൂളുകളിൽ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് സംരംഭമായി ഒരു ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ പുറത്തിറക്കുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട് .

സാമൂഹ്യ മാധ്യമങ്ങളുടെ കടന്നു വരവ് സർഗാത്മക സാധ്യതകൾ വർധിപ്പിക്കാനും കുട്ടികളുടെ വളർച്ചയിൽ സ്വാധീനമുണ്ടാക്കാനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത്തരത്തിലുള്ള സർഗ്ഗ വാസനകളുടെ വ്യാപനത്തിന് വേണ്ടുന്ന ഒരു സംരംഭം എന്ന നിലക്ക് പ്രകാശിതമാവുന്ന ധ്വനിക്ക് എല്ലാ ആശംസകളും നേരുന്നു.

രതീഷ് കുമാർ പി പ്രിൻസിപ്പൽ

ന്തതന ടെക്സോളജിയുടെ കുതിപ്പിൽ വായനയുടെ സർഗാത്മക ലോകത്തേക്ക്

കുട്ടികളിൽ മാറ്റത്തിന്റെ ദിശാ ബോധം ഉണ്ടാക്കാൻ ധ്വനി എന്ന ഈ ഡിജിറ്റൽ മാഗസിന് സാധിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു . ഇതിന്റെ പിന്നിലെ എല്ലാ അണിയറ പ്രവർത്തകരെയും അഭിനന്ദിക്കുന്നു

> ഹെഡ്മിസ്മസ്സ് ശ്രീമതി യമുന ദേവി എം. എസ്

എഡിറ്റോറിയൽ

പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ ചിട്ടപെടുത്തിയിരിക്കുന്ന കേവലമായ അറിവുകൾ-ക്കപ്പുറം സാങ്കേതിക വിദ്യയോടുള്ള പുതുതലമുറയുടെ ആഭിമുഖ്യം ഗുണപരമായും സർഗ്ഗാത്മകമായും

പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനായി

പൊതുവിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തിച്ചുവരുന്ന ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ഐ.ടി ക്ലബ് മഹത്തായ പങ്ക് വഹിക്കുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥികളിൽ സാഹിത്യപരമായ ചിന്തകൾ ഉണർത്തുന്നതിനും അതു വഴി പുതിയ സാഹിത്യസൃഷ്ടികളടെ പിറവിക്ക് നാന്ദിക്കുറിക്കുന്നതിനും ഈ സംരംഭം സഹായിക്കുമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കുകയാണ്. അക്ഷരങ്ങൾക്ക് വർ ണവിസ്മയം നൽകിയും സർഗവാസനയ്ക്ക് ഡിജിറ്റൽ രൂപം നൽകിയും ആസ്വദിക്കാൻ ഒരുക്കിയ ഈ സർഗാത്മക എല്ലാവരെയും വിരുന്നു ക്ഷണിക്കുന്നു. പരന്ന ലോകത്തേക്ക് സമൂഹത്തിനൊരു വായനയുടെ തലമുറയ്ക്ക് ഡിജിറ്റൽ പ്രേരണ നൽകാൻ , വരും ലോകത്തേക്ക് ഈ ഡിജിറ്റൽ പ്രചോദനമുണ്ടാക്കാൻ ധ്വനി എന്ന മാഗസിനിലൂടെ സാധിക്കുമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കയാണ്

കെ. പ്രമോദ് കുമാർ ചീഫ് എഡിറ്റർ

ഉള്ളടക്കം

തണൽ	••••••	8
Are woman secure in our society	•••••••••••	10
Incredible journey	••••••••••••	14
വീരശൂര പരാക്രമി	•••••••••••••••••••••••••••••••••••••••	16
ALAS!! STILL, I AM ALIVE	•••••••••••••••••••••••••••••••••••••••	18
Journey to the space	•••••••••••••••••••••••••••••••••••••••	20
അക്ഷരതെറ്റ്	•••••••••••••••••••••••••••••••••••••••	21
ബാല വിലാപം	•••••••••••••••••••••••••••••••••••••••	23
ചിത്ര താളുകളിലൂടെ	•••••••••••••••••••••••••••••••••••••••	24
നന്ദി	••••••	27

തണൽ

ഇവിടെ ഒരു മരം ഉണ്ടായിരുന്നു തണൽ നൽക്കമാൽ മരം. പണ്ടു നാം കളിച്ചത്രം രസിച്ചത്രം ഓർക്കുന്ന ഞാൻ. കിളികൾക്കം അണ്ണാനം തണലായും ജീവശ്യാസമായും നിന്നെൽ മരം. ഞാനം കൂട്ടതം കൂടി മരതണലിൽ ഉല്ലസിച്ചതോർക്കുന്ന ഞാൻ. മനപ്പ്യയർക്കം മൃഗങ്ങൾക്കം പ്രാണവായു തന്നൊരു മരം. തണലും ഉല്ലാസവും നൽകിയ മരം ഇന്നിവടെ ഓർമ്മ മാത്രം. ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മരിമെവിടെ പാറിനടന്ന കിളികളെവിടെ ചാടിക്കളിച്ച അണ്ണാൻമാരെവിടെ മധുമൂറും പഴങ്ങളെവിടെ എല്ലാം ഇന്നൊരു ഓർമ്മ മാത്രം. കിളി ഒച്ചകൾ നിറഞ്ഞ മരം ഇന്ന് ഏകാന്തതയുടെ നിലം മാത്രം.

Gauthamgangan

Are Women Secure in our society?

If not, what is your view to make them secure

As per as my opinion, No. Women was not secure thousand years and still are not secure. India got freedom in 1947

but women still didn't attend freedom. women are still Locked Up in the for corners of the houses compared to other countries India has the

most women who are not independent. Gender equality is a role prevailed in all acupressure sector but still women doesn't Get Enough job opportunities only men are included in many occupations leaving no options for women.

Female can't get out of their houses without making their parents worry there are many hands and eyes glaring at women with bad intention in my opinion the criminals who got arrested for cases like POCSO are not a punished enough they should be punished harder if the punishment was bigger people want there to do such things.

In the national pledge it is included that all Indians are my brothers and sisters but does all they people in India the all women as their sisters is so why are the cases of Mendel and a sexual harassment of women increasing?

The idea of women being secure as per as the present situation is impossible. it's not something that today roads and loss can change but what should change is the view of the society towards women

In the view of the society the women are people who seems so low in the society thus its nearly impossible.

All that women could do is to protect themselves other than depending on others they can learn Self defence and be alert being alert doesn't mean to lock ourself up from doing something freely all women should be free to do anything.

The over judging characters of the society should be changed they judge women no matter what she does I don't think they should be judge that for doing something they like.

I wish that woman can attain freedom in at least next 30 years. if everyone tries hard it can be done thank you.....

Muhammed zaim IX.G

INCREDIBLE JOURNEY

A not so thought fine midnight she was lost in her own The blanket was fully covered over her head. All she could do was fate she was to just to blame her own fate. she was gloomy in the darkness of night with her heavy heart she was even not able to anything as properly. she was not able to do anything as the was that much hat she She was not able to sit stand clap my and could not even understand what she feels.

Slowly her heal began to calm down. Her lost beemory began to hit her hard Now a mixed Peeling came into her mind Slowly she began to recollect everything. Anyways she was not able to cry anymore as she cried a lot on those days slowly she began to fall into ne beautiful but still painfull memories.

It was a rainy evening The sky was dark enough she was busy with her own works at office suddenly she noticed a gentleman, with handsome looks well set hi, and gorgeous smile she just ignored him and continued her Work That day went on smoothly and everything was cool. She kept on his toes his childhood friend moving with her own two.

One day the boy came to meet new by knowing she his childhood friend. Then they became close day by day But they maintained some distance between them as did not know each other well In between tris berauie of work prosure she was not concentrate ons, anoying He him và wony They both understood war tenied in mang mat they co were both connected in a different manna bes which they could not ected and no be seperated They both were mentally com one

They both still maintained afraid anyone to become 50 across distance as she was because she could not trust They both en made it private and did not tell to each other.

At last but she was the meltboy was about with brolven an accident and she Still Alive 11 to convey his feeling and he died. wandered Alas! I am.

Sreenanda . A IX.D

വീരശൂര പരാക്രമി

ഈ ചേരി പ്രദേശത്ത് നിന്ന് എന്താണ് കാര്യം എന്ന് ചിന്തിച്ച് നടക്കുമ്പോഴാണ് ദൈവത്തോട് അർഥിച്ച പ്രാർഥന സഫലമായത്. നീണ്ട കാത്തിരിപ്പ്, പരിശ്രമം,

ആഗ്രഹം എന്നിവയ്ക്ക് ശേഷമാണ് അത് സഫലമായത്. ആഗ്രഹിച്ചത് നേടാനം വേണം ഒരു ഭാഗ്യം.

അപ്പുറത്ത് നിന്ന് ചട്ടിക്കലത്തിൽ മീൻകറിയുമായി വാച്ചുമ്മ വന്നം. ആവോലിയുടെ അചികരമായ മണം

മണത്ത് കൊതിച്ചുനിന്നപോയി അർജൂൻ. വാച്ചുമ്പ അത് തന്നിട്ട് ഇന്ന പോയുവാൻ വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയാണ് അവൻ. അവന്റെ അതാർത്ഥമായ സ്നേഹം അവൻ ഇതുവരെ കാണിച്ചത് അവന് ഏറ്റഴം ഇഷ്ടമുള്ള അവന്റെ പ്രിയതവയായ ആവോലിയാടാണ്. അവൻ അവളെ ആദ്യം ഒന്ന തൊട്ടുതലോടും. പിന്നെ അതിനെ ഇഞ്ചിഞ്ചായി തിന്നും. അവനെ പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ ചിരിച്ച് കൊണ്ട് കഴുത്ത് അറുക്കുന്ന വനാണ് വീര ശുര പതക്രമിയായ അർജുനൻ അല്ല അർജൂൻ.

അമ്മ: ന്റെ പൊഞ്ഞുമോനെ. ഇജ് എന്താപ്പാ ഇങ്ങനെ? എന്ന് ഓത്തിട്ട് ന്റെ അമ്മയ്ക്ക് ഒരു മനസന്മാദാനവും ഇല്ല.

അർജൂൻ: അതിന്റെ അമ്പ എനിക്ക് വല്ലോ കുറ്റവും കുറവും മറ്റോ ഉണ്ടോ? അമ്മ: ഏയ് നീ എന്താ പ്പാ ഇങ്ങനെ ചെല്ലണ്?

അർജൂൻ: ഓ ഒന്നം ഇല്ല.

ഇതൊക്കെ നടന്ന് കഴിഞ്ഞ്. കാലം കുറെ കഴിഞ്ഞു. അന്ന് ഒരു കാര്യബോധവും ഇല്ലാതെ നടന്നത് കൊണ്ട് അവൻ അതിന്റെ ഭവിഷത്ത് അൽ പത്താം ക്ലാസ്സ്. ജസ്റ്റ് പാസ്സാവുകയും മാത്രമേ ചെയ്തുളള എങ്കിലും ആത്മവിശ്വാസവും, സ്വന്തം അത്മധൈര്യവും ആണ്. അവനെ ഇവിടെ എത്തിച്ചത്. പതിനഞ്ചാം വയസ്സിൽ നാട് വിട്ടിറങ്ങി. സ്വന്തം കുടുംബത്തിന് ഭാരമായിപോകുമോ എന്ന് ഓർത്ത്. കഠിനമായ പരിശ്രമം അവനെ എത്തിച്ചത് ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ മോട്ടിവേറ്ററും, മജീഷ്യനും ആയി തീർന്നു. പേര്കൊണ്ട് പാണ്യുവിന്റെ മകനായ അർജുനൻ ആയില്ലേങ്കിലും. അർജുനന്റെ അർജ്മൻ അവന് പേരായി കിട്ടി. പേരിലല്ലോ കാര്യം .

ശ്രീലക്ഷ്മി

10 E

ALAS!! STILL, I AM ALIVE

A not so thought fine midnight she was lost in her own The blanket was fully covered over her head. All she could do own fate she was to just to blame her own fate. she was gloomy in the darkness of night with her heavy heart she was even not able to anything as pro she was not able to do anything as the was that much hat she She was not able to sit stand sleep my and could not even understand what she feels.

Slowly her heal began to calm down. Her lost memory began to hit her had Now a mixed Peeling came into her mind Slowly she began to recollect everything. An she was not able to cry anymore as she cried a lot on those days slowly she began to fall is to beautiful but still painfull memories.

It was a rainy evening The sky was dark enough she was busy with her own works at office suddenly she noticed a gentleman, with handsome looks well set hi, and gorgeous smile she just ignored him and continued her Work That day went on smoothly and everything was cool .The next rave norm days day also me at all Like our. the She want met him and did not began too see hum all to know about rim and investigated each and everything about him .

He understood them well and also But she kept on he toes he childhood friend making with her own .

One day the boy came to meet new by knowing she his childhood friend. Then they became close day by day But may maintained some distance between them as did not know each owner well In between this of work sure she was not concentrate ons, He him và wony They both understood war ten in man mat they co were both connected in a different manna bes which they could not and no beseperated They both were mentally one knowed about They both still maintained afraid anyone to become 50 ecose distance as she was because she could not trust They both en made it private and did not tell to each other.

At last but she she was the mel boy was about with brolven an accident and she Still Alive 11 to convey his ceeling and he died. wandered Alas!

Abhishek. K

Journey to the space

Once upon a time there were 4 friends named sonu, monu, frank ,and . There were lived in same house. One day sonu was watching the tv program. Then in the tv india was sending a space craft mangalyaan. Sonuwas thrilled about that think. Sonu then thinks why don't we can make a rocket and goes to space. Then all decided to make the rocket. After many years ofhardwork they made a rocket. Sonu cleared all the formalities and they were ready to go to space. They all friends entered to the rocket. They started the rocket and at high speed rocketflied. After a few days theyenterd to the outer earth, the space. And all the friends are in work, that time was boring m pressed a button. The rocket fast go to planet. But there were many aliens, they attack പേ ed their rocket. Then after many time sonu do something and they we saved. Then they all happily went back to earth Riswan

അക്ഷരതെറ്റ്

അക്ഷരസഞ്ചികളിൽ നിന്ന്, അക്ഷരം കവർന്നിടും ഹൃദയമേ.... അക്ഷരത്താളുകളെ മാറ്റിമറിക്കുമോ നീ? അക്ഷരത്തെറ്റായി മാറുന്ന ഭൂമിയുടെ മക്കൾ, എന്നു വീണ്ടുപ്പിടിക്കും ഭൂമിയുടെ ഭംഗി? ധർമ്മമാണ് മനസ്സിന്റെ വെളിച്ചം. നന്മയും തിന്മയും ഒത്തകാണുന്ന

നന്മയും തിന്മയും ഒത്തുകാണുന്ന വെളിച്ചം,

ഉള്ളിലെ ചിന്തകളാകുന്ന അക്ഷരങ്ങളെ.

അക്ഷരതെറ്റായി മാറ്റരുതേ! അക്ഷരങ്ങൾ കൂടെയുണ്ടാകുമ്പോൾ,

മറ്റാർക്കുവേണ്ടി വിൽക്കുന്നു നാം അക്ഷരങ്ങളെ.

കണ്മുനിൽ ആകർഷഭരിതമായി,

അക്ഷരത്താളുകൾ ചൊല്ലി,

താളമിട്ടുപാടുന്ന വരികളിൽ,

കവികൾ എങ്ങനെ വർണിക്കും തെറ്റുകളെ.

അക്ഷരശ്ലോകം ചേരുന്ന വരികളിൽ്,

അക്ഷരത്തെറ്റുകളെ മറച്ചീടുവാൻ കഴിയില്ല.

ആര്യ .കെ

10 L

ബാല വിലാപം

പാവങ്ങളാണ് നാം! പാവങ്ങളാണ് നാം! പട്ടിണിയിൽവലം കൊണ്ട കൈത്തണ്ടുകളാണ നാം കണ്ണീരാണിന്ന് മൂളിഷാട്ടുകൾ പട്ടിണിയിലാണ് നാം! പട്ടിണിയിലാണ്

ഓരോ രാവിലും ആശങ്കയിലാണ് കയറുന്ന പടികൾ എണ്ണകയാണ് നാം അടിമകളാണ് നാം! അടിമകൾ! ഭക്ഷണമില്ല,വസ്തമില്ല കൺഷീളകൾ ഉയർത്താൻഷോലും വയ്യ പഷ്ണി പാവങ്ങളാണ് നാം! പാവങ്ങൾ

വിദ്യാലയങ്ങളോ കയറിയിട്ടില്ല! അധ്യായങ്ങളോ പഠിച്ചതുമില്ല! മങ്ങിയതാണിന്ന് ഈ പാവം കണ്ണകൾ പക്ഷെ അധികം പഴക്കാത്തതാണീ ജന്മം പ്രാർഥനയിലാണിന്ന് നമ്മുടെ ആശ്രയം കൈപിടിച്ചേ നമ്മെ ആരും വളർത്തിയിട്ടില്ല താരാട്ടുപ്പാട്ടോ നാം ഇതുവരെ കേട്ടതുമില്ല

ആശ്രയികളാണ് നാം! ആശ്രയികൾ ഈ നാൾ വരെ നാം ഉണർന്നിട്ടില്ല ഉണരാൻ നാം ഉറങ്ങിയിട്ടില്ല വിശപ്പോ അതിന് അനുമതി നൽകിയതുമില്ല എദയമടിപ്പാണിന്ന് നത്വടെ താളം ഇതു നത്വടെ പാട്ടാണ്,നത്വുടെ പാട്ടുകളാണ് അടിമയായി വലയുന്ന നറുങ്ങുകളുടെ പാട്ടാണ്.

സിദ്ധാർഥ് എസ്

തിരികെ വിദ്യാലയത്തിലേക്ക്

മികവുത്സവം..2021-22

നന്ദി

ധ്വനി മാഗസിന് വേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ച അണിയറ പ്രവർത്തകർക്കാ, സൃഷ്ടികൾ സംഭാവന ചെയ്ത യുവപ്രതിഭകൾക്കാ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്താൻ ഈ അവസരാ

ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിലെ ഓരോ താളുകളിലെ ജീവിതതുടിപ്പുകളെ അനുഗ്രഹിച്ച പ്രിയപ്പെട്ട മാനേജർ, പി.ടി.എ, പ്രിൻസിപ്പൽ, വൈസ് പ്രിൻസിപ്പൽ,സ്റ്റാഫ്, വിദ്യാർ ത്ഥികൾ, എല്ലാവർക്കും ഹൃദയംഗമായ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

> ഷീബ ബി എസ് കോർഡിനേറ്റർ